

[Birthe Nielsen]

havde tillid til, som kunne ligesom varetage forældrenes interesser.

Når jeg har sagt det, må jeg understrege, at man skal se på børnenes tarv. Vi kan se, at efter de ændringer, der er sket i forbindelse med bilstandsloven, er der meget få tvangsanbringelser. Der var mange flere tvangsanbringelser, før bilstandsloven blev gennemført. Der er i det hele taget færre børn, der bliver anbragt uden for hjemmet. Så kan man diskutere, hvorfor det er sådan. Er det, fordi børnene har det bedre, eller hvad er årsagen til, at der er færre børn, der bliver anbragt? Hvordan er det egentlig for børnene? Det synes jeg også er vigtigt. Nu har jeg hørt mange snakke så forfærdelig meget om forældrene, men forældrene ejer jo ikke børnene. Det er for mig også et spørgsmål om, hvordan de børn har det. Kunne man gøre noget bedre for børnene – og selvfølgelig også for at hjælpe familierne – i forbindelse med det forebyggende arbejde? Hvad er årsagen til, at færre børn bliver anbragt uden for hjemmet? Er det, fordi man ligesom lader familierne sejle deres egen sø, eller er der andre årsager? Jeg synes, man mangler mange oplysninger om, hvorfor der sker færre anbringelser i det hele taget.

Jeg kan godt se af rapporten, at der er flere frivillige anbringelser. Det synes jeg er helt i orden. Det er bedre, at man finder ud af noget i fællesskab af hensyn til barnet. Netop når vi snakker om forældre, synes jeg altså ikke, vi skal glemme, at det dog først og fremmest er børnenes tarv, børnenes velfærd, vi skal tilgodese. Det er et spørgsmål, om vi gør det nok. Jeg regner med, at når der kommer noget fra socialministeren, får vi belyst nogle af disse ting. Jeg er enig i, at ud fra vores retssystem må forældrene have en, der varetager deres tarv, men man må også varetage barnets tarv. Det er et spørgsmål, om man gør det godt nok i den nugældende lov.

Jeg er ikke indstillet på at godtage centrum-demokraternes forslag, bl. a. fordi jeg ikke mener, det er rigtigt, at man fører børn for en dommer, som der lægges op til her, ud fra nogle rent juridiske betragtninger. Jeg mener, der er meget mere end jura i det her. Der er andre mennesker, der måske mere end jurister i forbindelse med netop disse familieretlige sager har meget mere check på, hvordan familierne fungerer, også i forbin-

delse med den kontakt, de har via socialforvaltningerne til familierne.

Jeg afventer som sagt, hvad der kommer fra ministeren. Det er åbenbart et spørgsmål, der har været drøftet igennem årene, men man har ligesom ikke rigtig fundet ud af, om systemet har fungeret godt nok, om der er ting, der bør ændres.

Jeg mener, det i hvert fald er helt klart, at man i forbindelse med socialudvalgsformandens ret til ensidigt at træffe en foreløbig afgørelse bør ændre den 2 måneders periode, der kan gå, indtil udvalget mødes, så ventetiden ikke bliver så lang. Det er ulideligt ikke blot for barnet, men også for forældrene eller eventuelle plejeforældre, som har modtaget barnet, at der skal gå så lang tid, inden afgørelsen træffes. Derfor vil jeg med interesse afvente, hvad der kommer fra socialministeren.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal henvise til, hvad vor tidligere socialpolitiske ordfører, fru Grethe Philip, sagde under debatten, dengang forslaget første gang blev behandlet, og tilslutte mig de betragtninger, fru Grethe Philip gjorde dengang. Det går i hovedsagen ud på, at vi er tilhængere af en bisidderordning, at vi mener, det er nødvendigt med en hurtigere behandling, end der sker i dag – jeg kan her også tilslutte mig fru Birthe Nielsens betragtninger om socialudvalgsformanden – men at vi ikke er tilhængere af, i hvert fald ikke, hvis der ikke kommer yderligere argumentation herfor, at det bliver en dommer, der skal træffe afgørelsen.

Vi har imidlertid forstået, at socialministeren straks i begyndelsen af næste folketings-samling vil komme med et mere omfattende lovforslag, som også vil omhandle disse spørgsmål, og vi er derfor villige til at sætte tingene i bero, indtil dette mere sammenhængende forslag kommer.

Hvis det skulle være sådan, at socialministeren anvender en høringsprocedure i forbindelse med et sådant lovforslag, vil jeg godt bede socialministeren overveje, om det er muligt, at partierne – eller måske ordførerne – nogenlunde samtidig bliver orienteret om, i hvad retning forslaget går. Hvis det sker så tidligt, at det er inden folketingets sommerferie, vil vi hilse det velkomment.